

automobily století

MERCEDES-BENZ W 123

Poslední klasik

JAN TUČEK

Automobily Mercedes-Benz řady W 123, vyráběné v letech 1976 až 1985, považují mnozí příznivci značky za poslední opravdu klasické vozy s třícípou hvězdou. Decentní vnější tvary, tradičně pojatý interiér a řada chromovaných doplňků včetně nárazníků jim zřejmě dávají za pravdu.

Sedany řady W 123 debutovaly koncem ledna 1976 jako čtvrtá poválečná generace vozů Mercedes-Benz střední třídy. Měly čtyřdveřovou samonosnou karoserii nových tvarů, jež se na první pohled odlišovala od předcházející řady vodorovným uspořádáním světlometů a designem opticky snižujícím její výšku. Při rozvoru náprav 2795 mm byl vůz dlouhý 4725 mm, široký 1786 mm a vysoký 1438 mm, stupňovitá zad skrývala zavazadlový prostor objemu 0,5 m³. Podvozek měl všechna čtyři kola zavěšena nezávisle, vzadu na robustních trojúhelníkových závěsech se šikmou osou kývání, odpružení vpředu i vzadu obstarávaly vinuté pružiny. Klasickou koncepcí s pohonem zadních kol snad ani nemusíme připomínat. Dvouokruhová brzdová soustava s kotoučovými brzdami vpředu i vzadu byla standardně doplněna posilovačem, zatímco řízení s posilovačem měly zpočátku v základní výbavě jen nejdražší modely 300 D, 280 a 280 E; do ostatních se montovalo za příplatek.

Nabídka čítala devět modelů, pět se zážehovými a čtyři se vznětovými motory. Typ 200 měl zážehový čtyřválec OHC 1988 cm³, 94 k (69 kW); MB 230 poháněl čtyřválec převrtný na 2307 cm³, který dával 109 k (80 kW). MB 250 dostal zbrusu nový řadový šestiválec OHC 2525 cm³ s dvojitým karburátorem Solex. Šestiválec nabízel zpočátku 129 k (95 kW), od září 1979 pak 140 k (103 kW); stejně jako čtyřválec mohl být spojen se čtyřstupňovou mechanickou převodovkou nebo za příplatek se čtyřstupňovou samočinnou. Špičku nabídky tvořily sedany s označením 280 a 280 E, vybavené řadovým šestiválcem 2x OHC o objemu 2746 cm³; MB 280 měl dvojitý karburátor Solex a dával 156 k (115 kW); MB 280 E dostal tentýž motor se vstříkovaním Bosch K-Jetronic a výkonem 177 k (130 kW), od dubna 1978 zvýšeným na 185 k (136 kW). Pohotovostní hmotnost typů se zážehovými motory se pohybovala od 1340 do 1460 kg, u vozů se samočinnou převodovkou se zvýšila o 40 kg. Zatímco čtyřválec 200 a 230 dosahoval největší rychlosti 160 a 170 km/h, šestiválec 250 jel nejvíc 185 km/h, MB 280 vykazoval maximální rychlost 190 km/h a špičkový 280 E flirtoval s hranicí 200 km/h a z 0 na 100 km/h zrychloval za necelých 10 s.

Zcela jiný charakter měly typy s atmosférickými vznětovými motory, jejichž hlavní předností byla nízká spotřeba a malé nároky na údržbu. Mercedes-Benz 200 D poháněl čtyřválcový diesel, který z objemu 1988 cm³ poskytoval skromných 55 k (40 kW), a jezdil nejvíc 130 km/h. V únoru 1979 byl výkon

Pátými dveřmi v zádi dokázalo kombi T oslovit i dobře situovaného rybáře.

Šestiválcový Mercedes-Benz 250 řady W 123 s původními kruhovými světlomety.

Sedan 280 ročníku 1976 s chromovanými nárazníky bez plastových rohů.

Dvoudveřová kupé C 123 se vyráběla od jara 1977 do podzimu 1985.

Pětidveřové kombi s označením T se začalo prodávat v dubnu 1978.

Dynamicky vyhlížející čtyřmístné kupé nemělo střední sloupky karoserie.

Přístrojová deska kupé ročníku 1977 vybaveného samočinnou převodovkou.

Velkou oblibu si získal sedan 230 E se čtyřválcem opatřeným vstříkovaním paliva.

zvýšen na 60 k (44 kW) a rychlost na 135 km/h. Mezitím se do ledna 1979 vyráběl MB 220 D, jehož čtyřválec s delším zdvihem dával 60 k (44 kW) z objemu 2197 cm³. Pro náročnější zákazníky v Evropě i v USA byl připraven MB 240 D se čtyřválcem 2404 cm³ a výkonem 65 k (48 kW), ale také 300 D se vznětovým řadovým pětiválcem 3005 cm³ o výkonu 80 k (59 kW), díky němuž sedan s pohotovostní hmotností 1445 kg dosahoval rychlosti 148 km/h. Během jara 1978 byl objem čtyřválců 240 D i pětiválců 300 D zmenšením vrtání snižen na 2399 a 2998 cm³, zároveň však výkon vzrostl na 72 a 88 k (53 a 65 kW), takže tyto vozy jezdily rychlostí až 143 a 155 km/h. Připomeňme, že od počátku výroby až do léta 1982 měly vozy této řady se zážehovými i vznětovými motory s výjimkou špičkových modelů dvě dvojice kruhových světlometů (včetně menšího šestiválce 250), zatímco nejdražší šestiválcové modely 280 a 280 E se mohly pochlubit širokými obdélníkovými světlomety a lehce odlišnými nárazníky bez plastových členů na koncích. Jako jediné měly šestiválce 280 a 280 E palivovou nádrž o objemu 80 l, ostatním sedanům stačilo 65 l (jen šestiválcový model 250 se větší nádrže dočkal v roce 1981). Po úspěšném náběhu sedanů se v březnu 1977 objevila v Ženevě elegantní kupé C 123 s dvoudveřovou karoserií hardtop bez středních sloupků. V porovnání se sedanem mělo kupé rozvor zkrácený o 85 mm na 2710 mm, délka se zmenšila na 4640 mm a výška snížila o 43 mm na 1395 mm. Kupé MB 230 C po-

háněl zážehový čtyřválec 2,3 l o výkonu 109 k (80 kW); typy 280 C a 280 CE skrývaly pod kapotou větší šestiválec 2,8 l, který s karburátorem dával 156 k (115 kW) a se vstříkovaním 177 k (130 kW). Obě kupé dostala široké obdélníkové světlomety a nárazníky ve stylu MB 280/280 E, čtyřválec 230 C však měl menší nádrž na 65 l benzínu proti 80 l u šestiválců. Jen pro americký trh se od září 1977 vyrábělo kupé s označením 300 CD, poháněné nepřepínovaným pětiválcovým dieselem 3,0 l o výkonu 87 k (64 kW). Řada W 123 se v srpnu 1977 rozrostla o sedmimístné až osmimístné prodloužené verze modelů 240 D, 300 D a 250 s doplňkovým označením Lang. Tyto automobily se třemi řadami sedadel měly rozvor 3425 mm, celkovou délku 5355 mm a čtyřdveřová karoserie dostala třetí boční okna. Uplatnily se v diplomatických službách, ale i jako taxíky a vozy pronajímáné s řidičem.

V září 1977 se na autosalonu ve Frankfurtu představilo atraktivní pětidveřové kombi řady W 123, jehož záď v základní úpravě nabízel zavazadlový prostor 0,523 m³; sklopením asymetricky dělených zadních sedadel pak vznikla ložná plocha dlouhá 1,78 m a nákladní prostor 0,879 m³ (měřeno po spodní okraje oken). Za příplatek se dodávala i kompaktní dvoumístná lavice, na níž pasažéři seděli zády ke směru jízdy a vůz se proměnil v sedmimístný. První sériové kombi značky Mercedes-Benz, jež se nevyrábělo v mateřské továrně v Sindelfingenu, ale v závodě v Brémách, se prodávalo od dubna 1978 jako 240 TD a 300 TD se vznětovým čtyřválcem 2,4 l a pětiválcem 3,0 l, jako 230 T se zážehovým čtyřválcem 2,3 l a coby 250 T a 280 TE se šestiválcovými motory 2,5 a 2,8 l. Bez ohledu na motor měla všechna kombi palivovou nádrž na 70 l.

Automobily W 123 se během let dočkaly řady změn a zlepšení. K nejvýraznějším patřil nástup nových zážehových čtyřválců řady M 102 v létě 1980. Model 200 dostal nový čtyřválec 1997 cm³ v karburátorovém provedení 109 k (80 kW), zároveň se dvoulitr začal montovat i do kombi s označením 200 T. Tentýž motor převrtaný na 2299 cm³ a opatřený vstříkovaním paliva dával 136 k (100 kW) a novému 230 E uděloval největší rychlost 180 km/h. Nový čtyřválec 2,3 l našel od léta 1980 uplatnění i v kupé 230 CE a kombi 230 TE, do podzimu 1981 se však nadále vyráběly i sedany 230 se starším karburátorovým motorem prakticky stejného objemu. Novinkou podzimu 1980 bylo kombi 300 TD Turbodiesel, vybavené přepínanou verzí vznětového pětiválce 3,0 l, 125 k (92 kW), jež se už předtím osvědčila ve velkém sedanu 300 SD třídy S pro americký trh. Přepínaný motor se následně montoval i do americké verze kupé 300 CD Turbodiesel a počínaje sezonou 1981 i do sedanů - ovšem jen na export do USA.

Poslední výraznější inovaci zaznamenaly vozy řady W 123 v září 1982, kdy dostaly jednotnou před s obdélníkovými světlomety, nově upravený interiér a lepší ochranu proti korozi. V této době jejich výroba pokračovala do podzimu 1985. Poslední exemplář, tmavě modrý sedan 230 E předurčený pro firemní muzeum, opustil výrobní linku v Sindelfingenu 15. listopadu 1985. Celkem za necelých deset let vzniklo 2,7 miliónu automobilů řady W 123, včetně bezmála 100 tisíc kupé a necelých 200 tisíc kombi. Do zahraničí bylo vyvezeno 1,08 milionu kusů, nejúspěšnější byly MB 240 D (455 tisíc), 230/230 E (442 tisíc), 200 D (378 tisíc) a 200 (376 tisíc). Z celkového počtu přes 282 tisíc šestiválců připadá 126 tisíc na MB 280 E, necelých 123 tisíc na 250 a zbývajících 33 tisíc na karburátorový model 280. ■

Od září 1982 měly všechny vozy řady W 123 široké obdélníkové světlomety.

